

Університетські Вісті

**ЗАСНОВНИКИ: РЕКТОРАТ ТА КОЛЕКТИВ
УМАНЬСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ САДІВНИЦТВА**

№ (5-8)
(836)

**П'ЯТНИЦЯ,
8
БЕРЕЗНЯ
2013 р.**

**Виходить
з 1957 р.
Безкоштовно.**

**Вітаємо: 8 Березня — Міжнародний жіночий день ● 9 березня — 199-а річниця
з дня народження Тараса Шевченка ● 10 березня — 69-а річниця визволення Умані від фашистів**

ЗІ СВЯТОМ ВЕСНИ, ДОРОГІ ЖІНКИ!

З ледь відчутним весняним подихом приходять до нас чудове жіноче свято — 8 Березня. Цей день несе у світ ніжність і красу. Адже усе найдорожче, що є у нашому житті, — щастя, радість, надія, кохання — пов'язане з жінкою.

Без вас, дорогі жінки, не було б стільки світла, любові і тепла. Ви наповнюєте будні яскравими барвами, спонукаєте до шляхетних вчинків і добрих справ.

Жінка виступає берегинею роду, миру, злагоди і гармонії на рідній землі. Ми свідомі того, що без вашої підтримки, розуміння, ініціативності та творчої думки неможливі добрі переміни в нашому суспільному житті. Своєю плідною працею та силою духу ви звеличуєте батьківський край, примножуєте

його успіхи і досягнення. Саме тому ми покладемо великі сподівання на ваш значний внесок у створення благодатної атмосфери творення, в якій маємо всі працювати.

Велике спасибі вам, милі жінки, за материнську ласку і мудрість, ніжність і добре слово. Сердечно бажаємо вам, наші дорогі матері, дружини, доньки, сестри, колеги, нев'яучої молодості, радості та краси. Нехай вас ніколи не омине турбота чоловіків, а прекрасні почуття дарують натхнення для нових творчих успіхів і життєвих перемог. Будьте коханими і кохайте, а ми, чоловіки, робитимемо все, аби ви почувалися щасливими.

З повагою, ректорат та профспілковий комітет.

Жіноча пісня

*Жіноча пісня із уст малинових
Мелодією лине звідусіль.
Не чути слів у нотах калинових,
Неначе сповиває заметіль.*

*Маленька дівчинка співає безтурботно
Дитячу пісеньку своїм п'ялькам:
Про маму, іграшки, про що завгодно,
Бо непідвладна ще своїм рокам.*

*Красуня юна вже навчається у школі,
Та ще й співати ладна завсякчас.
Як гомін листя в чарівній тополі,
Її пісні - то молодості час.*

*Як квітка розцвіла весняною порою.
Співає наша дівчина, летить,
Перлиною блистить, поважною ходюю
Не квапиться, бо зараз саме жить.*

*Прийшло кохання - пісня аж із серця
Так болісно по струнах лементить.
Пірнути аж до дна у те озерце;
Душа і тіло до нього летить.*

*Так швидко з купелі кохання
Загорнешся в рушник життя.
І пісня стане як зітхання,
Так тісно зв'язана з буттям.*

*Не встигла оглянутись, як уже
Сама вже коліску вишиває.
Жіноче щастя незрадливе - та невже?
Свої пісні нізащо не лишає.*

*А зле мене, приємне зостається,
Коли із піснею живеш.
Так добре і без хмар живеться,
Коли з мотивом рідним йдеш.*

*На схилі літ і пісня вже мудріша,
Але бадьора й виразно звучить.
Та музика, що серцю наймиліша,
Що через все життя дзвенить.*

*Співайте, милі жінки, співайте!
У пісні щастя зберіжить!
Кохайте, наші любії, кохайте!
Найкраще від життя беріть.*

**О. ПАЗАРЄВ,
викладач
кафедри української
та іноземних мов.**

**Наступного року
Уманський національний
університет садівництва
відмічатиме 170-
річний ювілей від дня сво-
го заснування. І вперше
за всі роки існування його
очолоє жінка — доктор
економічних наук, профе-
сор Олена Олександрівна
НЕПОЧАТЕНКО.**

Олена Олександрівна Непочатенко народилася 13 лютого 1965 року в м. Умань Черкаської області у родині викладачів.

Після закінчення Уманської середньої школи № 9 стала студенткою економічного факультету Уманського сільськогосподарського інституту, який закінчила з відзнакою в 1987 році, отримавши кваліфікацію економіста-організатора.

Закінчивши інститут, працювала економістом Рижавського цукрового комбінату Уманського району Черкаської області. З 1990 — викладач, старший викладач, доцент, професор Уманського державного аграрного університету.

У 1993-1997 рр. навчалася в аспірантурі Інституту аграрної економіки УААН, після закінчення якої успішно захистила кандидатську дисертацію. В 2004-2007 рр. - докторант Уманського державного аграрного університету. В 2009 році захистила докторську дисертацію.

З 2008 р. обіймає посаду професора кафедри фінансів і кредиту та обрана завідувачем кафедри, згодом їй було присвоєно вчене звання професор.

Напрямок наукових досліджень О.О. Непочатенко — кредитування аграрної галузі. Вона є автором понад 110 наукових праць, зокрема монографії "Організаційно-економічні механізми кредитування аграрних підприємств", одноосібного навчального посібника "Фінанси підприємств", у співавторстві підручника "Фінанси

ПЕРША ЖІНКА-РЕКТОР УМАНЬСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ САДІВНИЦТВА

підприємств", навчального посібника "Страхування", за її редакцією здано до друку підручник "Фінансовий менеджмент".

Непочатенко О.О. — член редколегії збірника наукових праць Уманського НУС та редактор колективних монографій, що друкуються на факультеті економіки і підприємництва, нагороджена знаком "Відмінник аграрної освіти і науки" III ступеня.

2012 рік став новою віхою в біографії О.О. Непочатенко. У квітні 2012 року Наказом Міністра Мінпрополітики та продовольства України її призначають в.о. ректора Уманського НУС. Вісім місяців на цій посаді були справді випробувальним терміном, періодом знайомства зі станом справ, з колективами кафедр і підрозділів, студентським активом, визначенням стратегії діяльності університету. Олена Олександрівна, пройшовши випробувальний період з найвищим балом, про що свідчить висока довіра, яку вона одержала на конференції трудового колективу 28 грудня 2012 року, де була обрана на посаду ректора Уманського національного університету садівництва. 96% делегатів конференції віддали їй свої голоси, довірили в її надійні руки подальшу долю одного з найстаріших вищих аграрних навчальних закладів України.

Наказом Міністра аграрної політики та продовольства України О.О. Непочатенко призначена 18 січня 2013 р. на посаду ректора Уманського національного університету садівництва.

Олена Олександрівна стала першою жінкою на посаді ректора нашого університету за майже

170-річну історію навчального закладу. Маючи таку підтримку, їй буде легко працювати, але водночас і важко. Дитинство Олени Олександрівни пройшло в університетському містечку, де всі один одного знають: поважні професори пам'ятають школярку, молоді науковці — студенткою та аспіранткою. Успадкувавши риси характеру своїх батьків до навчання, роботи з молоддю, вона швидко сформувалася як викладач і педагог. Олена Олександрівна завжди прислухається до співробітників та студентів. Вона добре пам'ятає своїх колишніх студентів і не тільки від-мінників. Пройшовши досить тривалий шлях від студентки, викладача університету до доктора економічних наук, професора, ректора, Олена Олександрівна залишається близькою кожному члену колективу і, як писала М.Ю. Замаховська, що: "...ні педагогічна діяльність, ні наукові дослідження, ні громадська робота не завадили їй виконати найголовнішу місію на землі — покохати, створити сім'ю, народити чудових дітей і залишитися коханою, молодію, чарівною, бажаною, щасливою, успішною — залишатися Жінкою".

Колектив університету сердечно вітає Олену Олександрівну з обранням та призначенням на посаду ректора нашого навчального закладу і першим весняним святом — 8 Березня. Бажаємо міцного здоров'я, натхнення в роботі, оптимізму, невичерпної енергії і неослабної віри та наполегливості у виконанні накреслених планів.

В. КРАВЧЕНКО.

ДО РІЧНИЦІ ВИЗВОЛЕННЯ МІСТА

10 березня виповнюється 69 років з часу визволення Умані від німецько-фашистських загарбників. З нагоди цієї події в місті проходять мітинги, зустрічі з ветеранами війни, інші заходи вшанування тієї вікопної в нашій історії події.

Територія нашого студмістечка та навчально-науково-виробничого відділу була визволена пізно ввечері 9 березня. Наші війська 5-ої, 2-ої танкових та 52-ої загальновійськової армії II Українського фронту рухалися з північного заходу, півночі і північного сходу, обіймаючи дугою місто.

Серед тих, кому довелося визволити нашу територію, був колишній проректор з господарсько-адміністративної роботи, голова ветеранської організації навчального закладу Анатолій Петрович Вержановський. Їх взвод зупинився на території відділу, а наступного дня - 10 березня 1944 року - рушили в

бік Піківця, Герезенівки. Військова операція, в ході якої було визволено місто, отримала назву "Умансько-Батюшанська".

Не дивлячись на невелике болото, коли техніку і боєприпаси доводилося виносити і витягувати на руках, фронт просувався досить швидко.

Ще в районі залізничного вокзалу точилися короткі сутички з ворогом, а на території сільськогосподарського інституту вже юрмилися люди - колишні викладачі, співробітники, студенти, які перебували в Умані під час окупації, і одразу взялися за роботу з відновлення закладу. Очолив колектив доцент Іван Іванович Білоус, а вже 15 березня місцеві органи влади видали офіційне розпорядження про відновлення діяльності Уманського сільськогосподарського інституту. Була створена комісія з підрахунку збитків, причинених війною. Найбільших матеріальних втрат зазна-

ли основні навчальні корпуси закладу. 11-12 січня 1944 року, відчуваючи наближення радянської армії, німці спалили декілька корпусів з обмундируванням та іншим начинням - корпус № 1, "професорський" будинок біля в'їзду на територію студмістечка, гуртожиток № 2, колишню училищну лікарню - будинок по вул. Вавілова, 4, а також бомбовими ударами німецької авіації у червні 1941 року - гуртожиток у центрі міста. Матеріальний збиток в сумі склав близько 8 млн. крб. в тогочасних грошах. Роботи з відбудови тривали аж до 1952 року.

Значними були і людські втрати - на різних фронтах, у підпіллі загинуло близько 100 представників нашого колективу. Це і студенти, і викладачі, і співробітники.

У цій короткій роз-
Закінчення на 2-й стор.

ДО РІЧНИЦІ ВИЗВОЛЕННЯ МІСТА

Початок на 1-й стор.

повіді про визволення міста від загарбників хочу навести рядки замітки в газеті "Колгоспна правда" (згодом "Уманська зоря") від 13 травня 1944 року без змін і скорочень, щоб відчуті епоху і стан справ у перші місяці після окупації.

"Сільськогосподарський інститут відновлює роботу

9 травня відбулося перше засідання ради Уманського сільськогосподарського інституту. На засіданні були присутні представники від Київського обкому КП(б)У т. Кривошия, секретар Уманського МК КП(б)У т. Лойков та голова Уманської райради т. Орел.

Директор інституту т. Білоус у своїй доповіді про відновлення навчальної та науково-дослідної роботи інституту відзначив, що Уманський сільгоспінститут ім. Горького вступив в пору святкування свого 100-літнього ювілею. За сто років з його стін ВІЙШЛИ тисячі висококваліфікованих працівників сільського господарства.

Не рахуючись з історичною цінністю Софіївського заповідника, німці за час окупації зруйнували п'ять краєвих корпусів, розграбували і знищили устаткування кабінетів і лабораторій інституту. І все ж на сьогодні Уманський інститут, в більшій мірі, ніж будь який інший інститут України, має можливості для успішного розгортання роботи.

Збереглася частина приміщень, які можна використати під аудиторії та студентські гуртожитки; зусиллями співробітників інституту збережена багата бібліотека та частина научного приладдя; в Кіровограді збереглася частина інститутського устаткування, евакуйованого в 1941 році; деякі кафедри мають прекрасне джерело унаочнення - ботанічний сад та оранжерею з великою кількістю рідкісних експонатів рослинного світу. Всі основні кафедри забезпечені керівним і професорським складом. Інститут має підсобне господарство.

Тов. Білоус ознайомив раду з навчальними планами факультетів та повідомив, що з 15 травня розпочинають навчання підготовчі курси, а з 20 травня почнеться навчання в самому інституті.

За майже 70 років вирросло і прожило життя ціле покоління, давно загоїлись рани війни, та забувати про те, якою ціною нам дістався мир і спокій, матеріальне забезпечення, не можна, бо надто велику ціну заплатив наш народ за ту вселенську катастрофу.

Л. ЦИМБРОВСЬКА,
зав. музею історії
університету.

Основним завданням навчального процесу у вищій школі є цілеспрямована та планомірна підготовка майбутніх фахівців різного профілю до творчої життєдіяльності у сучасному суспільстві. Навчальний процес у вищій школі - це система організації навчально-виховної діяльності, в основу якої покладено органічну єдність і взаємозв'язок діяльності викладача і діяльності студента, спрямованих на досягнення цілей навчання, розвитку особистості студента, його підготовки до професійної діяльності. Важливим завданням університету є забезпечення сучасного агропромислового виробництва гостродефіцитними кадрами з ґрунтовною теоретичною підготовкою та сформованими вміннями і навичками, необхідними для роботи в сучасних умовах.

Першочерговими показниками якості навчальної діяльності є результати екзаменаційних сесій. Оцінювання рівня знань студентів - процес складний і багатовимірний.

Зимова екзаменаційна сесія проходила відповідно до графіку навчального процесу університету.

За результатами сесії абсолютна успішність студентів по університету становила 94,5%, а якість успішності - 64,7%. Якщо порівняти з середнім показником успішності по університету, то вища успішність на факультеті лісового і садово-паркового господарства (98,1%); найвища - плодівництва, екології та захисту рослин (92%), що й ілюструє рис. 1.

Показник якості знань студентів за результатами сесії, зокрема відсоток студентів, що навчаються лише на "4" і "5", ілюструє рис. 2. Варто кожному факультету звернути увагу на ці показники, як зокрема і в порівнянні їх з університетським (64,7%), так і з акредитаційними вимогами (50%).

Безумовно, більшу частину показника якості знань (близько 60%) забезпечують студенти держзамовлення, і лише 40% мають студенти на договірних умовах, якщо розглядати від загальної кількості студентів.

За результатами екзаменів отримано: 16,5% відмінних оцінок, 48,1% добрих оцінок, 33,3% задовільних, 2,1% - незадовільних.

З метою подальшого вдосконалення системи контролю рівня знань студентів та підвищення якості підготовки фахівців

ОЦІНЕНО РІВЕНЬ ЗНАНЬ СТУДЕНТА

за наказом ректора № 20-10/20 від 24 січня 2013 року в університеті було проведено ректорський контрольні роботи. Ректорський контроль дає можливість визначити глибину і міцність засвоєння студентами навчального матеріалу (залишкові знання) та встановити об'єктивність оцінювання викладачами знань студентів.

Для забезпечення об'єктивності перевірки результатів РКР відповідно до наказу було створено комісії на факультетах. Для проведення контролю необхідно було використовувати комплекти завдань для студентів на основі НМК. Для ректорського контролю було обрано дисципліни, за якими порушувалися ліцензійні вимоги.

Контрольні роботи виконували 674 студенти всіх курсів університету з 35 дисциплін.

Щодо порівняння результатів ректорських контрольних робіт та екзаменів, то виявлено суттєві розходження показників успішності. Рівень абсолютної успішності розходиться від 31% на РКР до 100% на екзамені, від 18% - до 86%, від 20% до 100%. Значно відрізняються між собою й показники якості успішності - від 6% на РКР до 42% на екзамені, від 0% до 89%.

За результатами виконання ректорської контрольної роботи оцінки "не задовільно" отримали 23% студентів, на екзамені ж - майже 3%, що дає підстави для висновку про завищення викладачами оцінок на екзаменах.

Викладачі, що проводили і перевіряли роботи, відмічають належну організацію факультетом ректорських контрольних робіт. Порівняно з попередніми контрольними

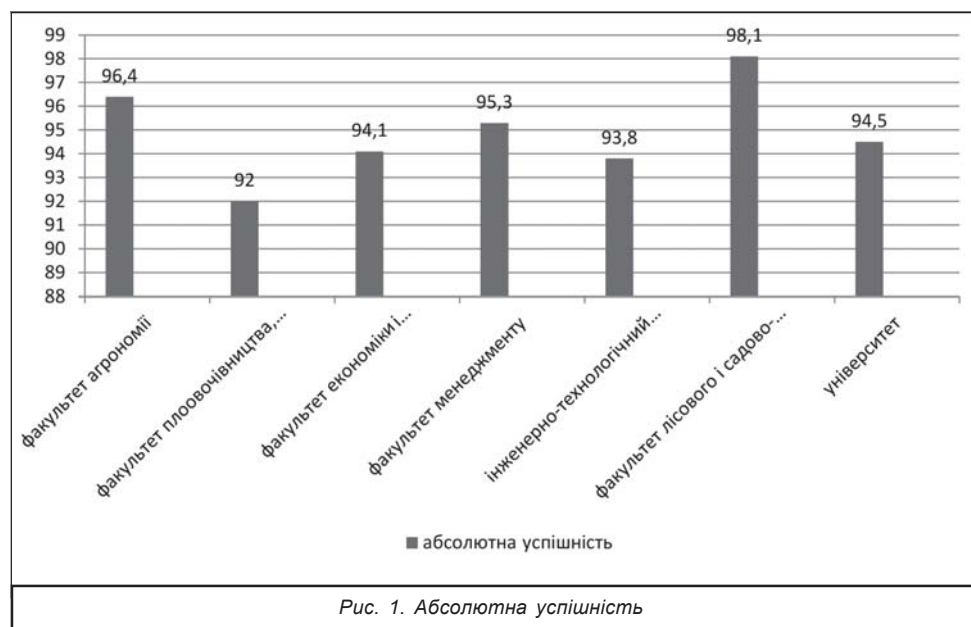

Рис. 1. Абсолютна успішність

роботами значно менше зауважень зроблено відносно тестових завдань.

Аналіз результатів ректорських контрольних робіт свідчить про порівняно низький рівень реальної успішності студентів з означених дисциплін та недостатню відповідальність викладачів за якість знань студентів.

Наслідки контролю свідчать про необхідність подальшого конструктивного обговорення результатів екзаменів, ректорського контролю на засіданнях кафедр, вчених радах факультетів з прийняттям відповідних рішень, а також самоаналізу викладацької діяльності кожним викладачем.

З метою вивчення різних аспектів роботи університету, які допоможуть поліпшити роботу щодо підвищення якості знань студентів, було проведено опитування сту-

дентів. У анкетуванні прийняли участь 24 груп всіх курсів і факультетів університету.

74,4% студентів університету віднесли себе до середньої групи успішності. Щодо основних чинників обрання спеціальності, то 29,1% студентів відзначили - "Цікавість до майбутньої професії"; 18,3% - "Через престиж даної спеціальності в суспільстві"; і по 11,5% належать відповідям - "Особливо не замислювався" та "Спеціальність дає можливість добре заробити".

На жаль, на питання "Чи збираєтеся ви працювати за спеціальністю" - 46,9% студентів відповіли - "Як виїде". Треба зазначити, що майже половина опитаних студентів 42% - відповіла, що ставлення до обраної спеціальності після вступу до університету покращилося.

На питання щодо основних причин, які погіршили ставлення до обраної спеціальності після вступу до університету, 20,7% студентів факультету, на жаль, не дали відповіді. Ще 32,6% висловили думку, що багато непотрібних предметів, 10,5% - несправедливе оцінювання знань.

При відповіді на запитання, як більшість студентів здає екзамен та залік, 63,3% відзначили рівень підготовки, але в той же час - 20,1% не змогли відповісти на питання.

На питання щодо факторів, які ускладнюють процес навчання, 32,8% студентів університету, на жаль, відповіли - "Слабкий зв'язок з виробництвом"; 19,2% - "Тиск з боку окремих викладачів"; 18,1% - "Недо-

статня кількість підручників і посібників".

У другому семестрі цього навчального року необхідно спрямувати зусилля на подальше вдосконалення підготовки студентів. Для цього необхідно:

1. Завершити модернізацію навчальних планів з врахуванням впровадження ступеневої освіти відповідно до Європейської системи накопичення та трансферу кредитів.

2. Удосконалити концепцію наскрізної комп'ютеризації навчального процесу. Продовжити роботу з придбання та встановлення ліцензійних програм та забезпечення дротовим Інтернетом усіх навчальних корпусів.

3. Запровадити автоматизовану систему складання розкладу занять, обліку навантаження НПП, успішності та виконання навчальних планів студентами за допомогою програм Розклад і Деканат.

4. Запровадити постійну дію між кафедральні, факультетські та університетські семінари для підвищення кваліфікації викладачів, обміну досвідом з інтеграційних методів навчання, інформаційних технологій.

5. Розширити співпрацю з базовими підприємствами, організаціями, навчально-практичними центрами, установами та укласти з ними угоди про проведення занять та навчальних і виробничих практик.

І. МОСТОВ'ЯК,
перший проректор,
Н. ІВАНОВА, завідувач
навчально-методичного відділу.

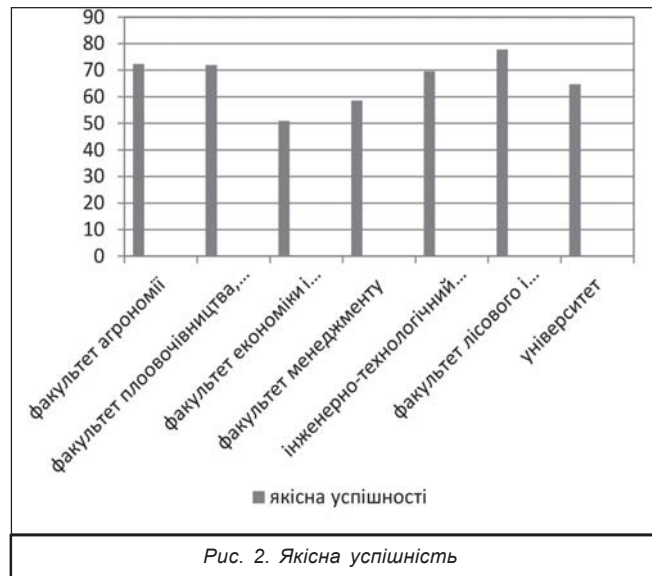

Рис. 2. Якісна успішність

До 199-річчя з дня народження Т.Г. Шевченка

"ЦЕ ТИХЕ СЯЙВО НАД МОЄЮ ДОЛЕЮ..."

Тарас Шевченко і Варвара Репніна: історія стосунків

Жінки в житті і творчості Тараса Шевченка займають особливе місце. Мати Катерина, сестри - Катерина і Ярина, подруга дитинства Оксана Коваленко, Ганна Закревська, Ликера Полусмакова. І окремо - Варвара Репніна. Вона, правнучка гетьмана Кирила Розумовського, небога декабриста Сергія Волконського, високоосвічена, інтелігентна, духовно багата жінка, названа сестра поета, тихе сяйво над його долею, яке лишилось на все життя. Уперше 35-літня Варвара Репніна побачила Тараса Шевченка у своєму родовому маєтку в Яготині навесні 1843 року. Він справив на неї сильне враження. Як багато він мав такту, доброти й пошани до всього святого. З усіма він ввічливий, зі старшими шанобливий, тому всі

його любили. Носив модний тоді сірий довгий сурдук з оксамитовим коміром і модний, високо, аж до підборіддя, зав'язаний шалькрават. Був середнього зросту, але міцної тілесної будови. Русавий. На перший погляд, його обличчя видавалося звичайним. Але кожного, хто хоч раз бачив Шевченка, чарували його невеликі, але виразні очі, що світилися надзвичайним розумом і дивною добротою. Очима цими він підкорив собі вже не одне серце. У товаристві тримався вільно і з тактом. Таким постав він перед родиною Репніних і яготинським товариством, де всі вже знали про його дитинство і молодість. З'явившись у Яготині, Шевченко порушив сонну одноманітність життя родини Репніних. Береги, що їх штучно наклала на себе княжна, впади, душа попливла по забутому морі вражень, душевних поривів,

настав момент, коли вона сказала собі, що Шевченко - обранець її серця, а потім призналась, що коли б відчула з його боку любов, то, може, відповіла б йому й пристрастю.

У серці княжни спалахнула любов. І хоч у її житті це було вже в друге, та у стуженій за щастям душі почуття розцвіло всіма квітами перших палких, чистих переживань, коли закохане серце радісно молиться і хоче обійняти увесь світ. Як у кожній пристрасної натури, любов у княжні обернулася егоїстичним бажанням заволодіти всім еством коханого. Ревнувала свого обранця до всіх. На одній із літературних вечірок княжна призналась Шевченку в коханні. Сповідь княжни вразила Шевченка. Чуйний і добрий, він був зворушений до глибини серця. Почуття свої передав у письмовій відповіді, закінчивши її

словами: "О добрий ангеле! Ти укріпив захитану в мені віру в існування святих на землі".

У найближчі по тому дні Шевченко і княжна в очах усього оточення мали вигляд двох закоханих. Поет замкнувся в собі й мовчав. Сповідь княжни його дуже збентежила. Він щиро оточив її німбом святості, готовий був молитися на цю дивну аристократку, в якій відкрив для себе стільки духовної краси. Сумний настрій Шевченка мав свою причину: він був переконаний, що Варвара його покохала, і це завдало йому душевних страждань. Тарас досі ніколи не зустрічав такої співзвучної собі жіночої душі і в жодній з жінок не бачив такого захоплення ним, але його почуття не було коханням, як у княжни. Думка про моральні муки, які чекали Варвару, були для молодого поета нестерпною, як і можливе припущення, що вона сама зізнається йому в коханні. Остання зустріч Шевченка з княжною була дуже сердечна. Варвара трималася спокійно і гідно. У розмовах з поетом навіть спромоглася сказати, що могла б

полюбити його дружину, якби він одружився. Проте Шевченко відчував інше: був стриманим, холодним, мовчазним. Коли нарешті 10 січня настав час від'їзду Шевченка, княжна у слюзах кинулась йому на шию, потім перехрестила його чоло. Поет вибів з кімнати. Покидаючи Яготин, мав певність, що залишає тут друга, який не зрадить його в найтяжчі хвилини життя, а з уст Варвари Репніної прозвучали такі слова:

"Я тебе чекала роки й роки,
Райдугу пускала з рукава
На твої задумані морюки,
На твої оєрозені слова.
Я б тобі схилилася
на груди,
Замість терну розсівала мак.
Та мені зв'язали руки люди:
"Хай страждає, - кажуть,
треба так."
Я тебе чекала роки й роки..."

Н. ПОЛІЩУК,
ст. викладач кафедри української та іноземних мов.

Відомий Вчений- аграрій

25 лютого 2013 року виповнилось 85 років відомому вченому, академіку Академії наук вищої освіти України та Міжнародної академії аграрної освіти, доктору сільськогосподарських наук, професору, завідувачу кафедри рослинництва і кормових культур в Уманського національного університету садівництва Олександрі Івановичу Зінченку.

Народився Олександр Іванович у с. Петропавлівка Апостолівського району Дніпропетровської області. Після закінчення Єрастівського сільськогосподарського технікуму в Уманському сільськогосподарському інституті навчався, в 1948–1953 рр., який закінчив з відзнакою. У 1953–1954 роках – науковий співробітник Уманського селекційного пункту Всесоюзного науково-дослідного інституту цукрових буряків. У 1955–1962 роках завідував дільницею навчально-дослідного господарства УСГІ, а з 1962 до 1965 року – аспірант Уманського сільськогосподарського інституту при кафедрі загального землеробства. Дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата сільськогосподарських наук захистив у 1965 році. Всі наступні роки Олександра Івановича пов'язані з роботою в Уманському національному університеті садівництва – асистент, доцент, професор і завідувач кафедри рослинництва.

У 1982 р. Олександр Іванович захистив докторську дисертацію, в якій вперше розроблені наукові основи інтенсивних сівозмінів тваринницьких комплексів і великих ферм з виробництва молока та яловичини, методики планування та аналізу системи конвеєрів для виробництва зелених і штучно висушених кормів при інтенсивному використанні ріллі, математичні моделі прогнозу врожайності проміжних культур за рівнем зволоження, досліджені питання укісно-пасовищного використання зелених кормів і продуктивної дії останніх на молодняк великої рогатої худоби, запропонована методика оцінки кормових культур за ефективністю використання, часу вегетації та ін.

Більше 45 років ювіляр присвятив науковій роботі і практичному вирішенню екологічних, біологічних та агротехнічних проблем рослинництва і кормовиробництва. У 1968–1986 рр. під керівництвом О.І. Зінченка виконані унікальні і трудомісткі дослідження кореневої системи та фітотоксичності польових і кормових культур, що знайшло своє відображення у наукових публікаціях, навчальній літературі, дисертаціях, статтях та навчальних програмах.

У 1993 році Олександр Іванович обрано академіком АН ВО України, а в 1996 він став лауреатом академічної нагороди Ярослава Мудрого, у 2007 р. нагороджений нагрудним знаком Міністра освіти „Петро Могила”. Він заслужив праці освіти України, заслужений професор Уманського НУС, нагороджений п'ятьма медалями, численними почесними грамотами, в т.ч. Міністерства освіти СРСР і УРСР ще за студентську наукову роботу, Міністра АПК, Голови Черкаської обласної державної адміністрації та ін.

Наукові праці О.І. Зінченка також відомі в СНД, інших країнах світу.

Результати його досліджень викладені в більше ніж 400 наукових праць, серед яких монографії, підручники і навчальні посібники, підручник „Рослинництво” і навчальні посібники, що не мають аналогів в Україні і СНД, нагороджені премією Міністерства аграрної політики України, а підручник „Рослинництво” одержав першу премію АНВО України.

Великим науковим і практичним досвідом Олександр Іванович щедро ділиться з молодими науковцями, студентами, виробничниками, виступає з науковими доповідями на вітчизняних та міжнародних наукових і науково-методичних конференціях, семінарах та симпозиумах.

Під керівництвом О.І. Зінченка підготовлено та захищено дві дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата с.-г. наук, дванадцять – кандидата с.-г. наук та 365 дипломних робіт. Він постійно працює у напрямку реконструкції приміщень кафедри, розширення навчальної бази (колекційно-демонстраційні розсадники, філіали кафедри на виробництві і в науково-дослідних установах). Колеги і студенти шанують Олександра Івановича як висококваліфікованого фахівця, чуйну і доброзичливу людину.

Із 1963 р., є членом проблемних рад з кормовиробництва ВАСГНІЛ Південного відділення ВАСГНІЛ, Інституту кормів УААН, союзних навчально-методичних об'єднань (НМО) з рослинництва і кормовиробництва (1984–1992 рр.), спецрад із захисту докторських та кандидатських дисертацій, з 1974 – голова ДЕК у ряді ВНЗ Союзу і України, експерт ВАК України (1993–1997), Міністерства освіти і науки, член редколегії і редактор наукових збірників.

Колектив Уманського національного університету садівництва та кафедри рослинництва щиро вітають шановного Олександра Івановича зі славним ювілеєм, зичать міцного здоров'я, великого щастя, творчої наснаги та нових успіхів у науковій діяльності.

Колеги та друзі.

21 ЛЮТОГО – МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ РІДНОЇ МОВИ

«Найбільше і найдорожче добро в кожного народу – це його мова, ота жива схованка людського духу, його багата скарбниця, в яку народ складає і своє давнє життя, і свої сподівання, розум, досвід, почування».

(Панас Мирний)

Мова є найсильнішим інструментом збереження й розвитку нашої матеріальної і духовної спадщини. Усі кроки щодо її розвитку і поширення сприяє мовній розмаїтості, багатомовній освіті, розвитку культурних традицій. Мова зміцнює солідарність, засновану на взаєморозумінні, терпимості й діалозі.

Міжнародний день рідної мови – це день підтримки мовного та культурного різноманіття та багатомовності, що був проголошений на ХХХ сесії Генеральної конференції ЮНЕСКО, яка проходила 26 жовтня – 17 листопада 1999 року в

Вітаємо з ювілеєм Федора Микитовича Парія, завідувача кафедри генетики, селекції рослин та біотехнології Уманського національного університету садівництва, доктора біологічних наук, засновника Всеукраїнського наукового інституту селекції (ВНІС)

Народився Федір Микитович Парій у 1943 р. в селі Іваньки Маньківського району на Черкащині. У 1965 році закінчив Уманський сільськогосподарський інститут і працював на виробництві агрономом. Протягом 1968–1971 рр. навчався в аспірантурі при Українському науково-дослідному інституті землеробства за спеціальністю „Генетика”. Після закінчення аспірантури працював у лабораторії генетики цього закладу, а у 1978 році переходить в Інститут молекулярної біології і генетики АН України. З 1986 року його наукова діяльність пов'язана з Інститутом цукрових буряків УААН.

Кандидатську дисертацію на тему: «Вивчення ефекту гетерозису у тетраплоїдній кукурудзі», підготовлену під керівництвом професора Ю.П. Мірюти, захистив у 1974 р., а докторську на тему: „Генетичне покращення гібридних буряків” – у 1993 році.

У 2001 році Ф.М. Парій організував Всеукраїнський науковий інститут селекції (ВНІС), в якому досить плідно займається селекційною та винахідницькою діяльністю. В 2007р. Ф.М. Парій для передачі досвіду і наукових знань молоді перейшов працювати в Уманський державний аграрний університет на посаду завідувача кафедри генетики, селекції рослин та біотехнології.

Його наукові дослідження пов'язані із розробкою технології селекційного процесу. Ним установлено наявність у аутополіплоїдів ефекту гетерозису, який визначається поліпальними взаємодіями, і розроблено схеми використання такого ефекту. Доведе-

но закономірність зміни ознаки стерильність-фертильність у ідиотипів цукрових буряків із стерилізуючою плазмодою, запропоновано тригенну модель детермінації ознаки стерильність-фертильність на цій основі розроблено 10 винаходів із створення закріплювачів стерильності та стерильних форм. Установлено ефект зв'язку ознаки стерильність-фертильність з елементами продуктивності гібридів цукрових буряків і з використанням цього ефекту розроблено шість способів відбору закріплювачів стерильності та створення гібридів цукрових буряків, з'ясовано явище виникнення спонтанно диплоїдизованих рослин і розроблено принципи використання маркерних генів для виділення гаплоїдних диплоїдизованих рослин та на основі цього розроблено чотири способи отримання гомозиготних рослин. Вивчено закономірність зміни псевдосумісності при самозапиленні буряків та запропоновано способи створення ліній буряків. Обґрунтовано та запропоновано до використання у технологічному процесі селекції буряків способи створення ліній, способи оцінки комбінаційної здатності, способи створення закріплювачів стерильності, стерильних форм, відновлювачів фертильності та способи створення батьківських компонентів. Для промислової експлуатації гетерозису запропоновано способи одержання гібридного насіння, способи створення гібридів та гібридних популяцій. За допомогою цих способів створено низку гібридів цукрових буряків та перші вітчизняні гібри-

ди кормових буряків на стерильній основі.

За встановленим явищем вибіркової елімінації анеуплоїдних гамет у аутополіплоїдів ученим розроблено способи одержання гібридного насіння буряків та способи відбору збалансованих тетраплоїдів, із використанням яких створено триплоїдний гібрид цукрових буряків Аратта та тетраплоїдний сорт кормових буряків.

Федір Микитович запровадив принципово нову схему одержання гібридного насіння із використанням системи самонесумісності та ЦЧС і за цією схемою створено гібрид цукрових буряків Аватар та Абатісса із спрощеним насінництвом.

Запропоновано основи селекції гібридів кукурудзи із забарвленням зернівки й технологією отримання гібридного насіння кукурудзи, яка дає змогу в процесі насінництва за забарвленням зернівки контролювати генетичну чистоту та стерильність компонентів схрещування, гібридність насіння першого покоління і за необхідності відокремлювати негібридні зернівки фотоелектричним шляхом.

Вперше в Україні створено та впроваджено у виробництво сорт пшениці спелти Зоря України, який містить 24% білку. Із використанням спелти створено високобілкові (19%) сорти пшениці Артемісія і Артія та чотиринові форми тритикале.

З 2007 року Ф.М. Парій очолює кафедру генетики, селекції рослин та біотехнології Уманського національного університету садівництва. Багато працює над впроваджен-

ням інноваційних технологій у навчальний процес, значно розширює тематику наукових досліджень з селекції пшениці озимої, соняшнику, тритикале, озимого та ярого ріпаку, буряків цукрових, кормових, столових. Свій багатий життєвий досвід доктор біологічних наук Ф.М. Парій щедро передає аспірантам і студентам, молодим науковцям і майбутнім селекціонерам, а наукові розробки постійно впроваджує у виробництво.

У 2012 році колектив кафедри нагороджений Міністерством аграрної політики та продовольства України золотою медаллю „За розробку і впровадження високопродуктивних сортів рослин сільськогосподарських культур”.

Ф.М. Парій підготував шість кандидатів наук та одного доктора сільськогосподарських наук, ним опубліковано понад 150 наукових робіт. Він автор понад 50 винаходів із технології селекції рослин та більше 70 сортів і гібридів різних сільськогосподарських культур.

Вітаючи Федора Микитовича Парія з ювілеєм, зичимо йому міцного здоров'я, довголіття, творчої наснаги на науковій і педагогічній ниві, здійснення задумів та щасливої долі.

Колектив кафедри генетики, селекції та біотехнології

ВАСИЛЮ ІВАНОВИЧУ ПУЧКУ – 60 РОКІВ

Трудову діяльність розпочав в Уманському сільськогосподарському інституті у 1980 році тренером спортивного клубу з важкої атлетики.

Василь Іванович великий ентузіаст спорту, висококваліфікований спеціаліст підготував 10 майстрів спорту СРСР, чемпіона і рекордсмена СРСР серед студентів аграрних вузів Андрія Солопія, чемпіона і рекордсмена ЦР «Колос» України Василя Крамаренка.

Пучко В.І. – палкий прихильник і знавець футболу.

Збірна команда університету з футболу під його керівництвом була дворазовими призерами Спартакіади вищих навчальних аграрних закладів України. У 2012 році збірна команда університету з футболу вперше виграла Спартакіаду Черкаської області, перемігши команду Черкаського національного педагогічного університету ім. Б. Хмельницького.

Свої організаторські здібності Пучко В.І. проявив на посаді голови спортивного клубу УСГІ з 1986 по 1993 роки та на посаді завідувача ка-

фебри фізичного виховання Уманського національного університету садівництва з 2009 по 2012 роки.

Повний енергії і всі свої сили віддає улюбленій справі – вихованню нових майстрів спорту і чемпіонів з важкої атлетики.

Кафедра фізичного виховання і психолого-педагогічних дисциплін бажають ювіляру міцного здоров'я, довголіття, сімейного благополуччя, успіхів у нелегкій тренерській праці.

І.ЧОРНОБАБ,
зав. кафедри фізичного виховання і психолого-педагогічних дисциплін.

Парижі. Цей день відзначається щороку 21 лютого, починаючи з 2000 року. Історія свята має трагічний початок. Дату 21 лютого вибрано тому, що саме цього дня 1952 року за-

мовою ми вимовляємо наші перші слова і найкраще висловлюємо наші думки. Вона є базою, на якій усі люди розвивають свою особистість з моменту свого першого подиху,

ціональних меншин України Президент України підписав відповідне розпорядження про відзначення Міжнародного дня рідної мови. У цей день всі ті, кому небайдужа доля рідної мови, приєднуються до святкування, читають поезії рідною мовою, пошановують пам'ять своїх поетів, борців за рідне слово.

Наш університет також приєднався до святкування Міжнародного дня рідної мови. Викладачі кафедри української та іноземних мов провели круглий стіл під назвою «Мова наша – серце наше». В ньому взяли участь студенти І-ІІ курсів і викладачі кафедри. На заході вони озайналися з історією започаткування святкування Дня рідної мови, декламували власні вірші та вірші таких улюблених поетів, як Тарас Шевченко, Ліна Костенко, Василь Симоненко та ін. Комісаренко Н.О. познайомила студентів із творчістю Ганни Саблук, а Климок А.В. – з творчістю нашого колеги, викладача Лазарева О.В. Також на заході пролунали українські народні пісні та пісні відомих поетів у виконанні студентів та викладачів. Кожен учасник круглого столу висловлював власну думку про місце української мови серед інших мов світу, про милосердність та неповторність українського слова.

Напередодні свята викладачі кафедри української та іноземних мов серед студентів І курсу провели конкурс творчих робіт та конкурс стінгазет на тему «Хто мови своєї цурається, той сам себе стидається». Були визначені переможці конкурсів: у конкурсі творчих робіт І місце зайняли Власюк Сабіна (11сп) – викладач Мельник Г.В. та Магазія Семен (12 п) – викладач Мовчан Л.В., ІІ місце – Скоропад Юліана (11сп), ІІІ місце – Фомина Альона (11сп); з конкурсу стінгазет І місце зайняла Мироненко Олія (12п) – викладач Мовчан Л.В., ІІ місце – Панасюк Оксана (12 сп), ІІІ місце – Меркун Ірина (11еко). Переможцям вручили грамоти та цінні подарунки.

Отож ми повинні берегти і шанувати рідну мову, як це робили наші славні предки, бо з нею наше майбутнє і майбутнє нашої держави!

Л. МОВЧАН, викладач кафедри української та іноземних мов,

ХІІІ МІЖНАРОДНИЙ КОНКУРС З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ІМЕНІ ПЕТРА ЯЦИКА ТА КОНКУРС ІМЕНІ Т.Г. ШЕВЧЕНКА

9 листопада 2012 року в День писемності у нашому університеті відбувся I тур Міжнародного конкурсу з української мови імені Петра Яцика. В ньому взяло участь 20 студентів перших курсів усіх факультетів.

За результатами перевірки робіт учасників конкурсу визначено: I місце - Катерина Дашкова, студентка 11-ма групи факультету економіки та підприємництва; II місце - Анастасія Осюнько, Ірина Горбенко, студентки 11-т групи інженерно-технологічного факультету.

Вітаємо переможців і бажаємо подальших успіхів у досягненні вершин володіння рідною мовою.

Н. ПОЛІЩУК,
ст. викладач кафедри української та іноземних мов.

Джерело Кобзареві мудрості

Національно-патріотичне виховання молоді є складовою частиною загального виховного процесу, головна мета – набуття моральної, правової, інтелектуальної, духовної, художньо-естетичної, екологічної культури та фізичної досконалості.

Виховання має системний характер і займає значне місце в ВСП Шевченківського коледжу Уманського НУС. Саме тому куратори навчальних груп коледжу працюють над дотриманням студентами моральних норм поведінки, вихованням патріотичних почуттів, фізичного вдосконалення громадянина-патріота.

Прикладом патріотизму, любові до Батьківщини, поваги до національної культури, гордості за український народ нашим студентам перш за все слугує історичне минуле села Шевченкове, яке дало світові багато відомих, талановитих людей. Чільне місце займає Т. Г. Шевченко. Безперечно є той факт, що, сьогодні, коли відбувається духовне відродження національної культури і освіти, ми повинні глибше відкрити для себе скарбницю творчості Великого Кобзаря.

Нашим студентам поталанило ближче доторкнутися до землі, яку сховався Тарас малими босими ногами. Серед кураторів першого курсу стало доброю традицією проводити виховну годину „Подорож стежками Тарасового дитинства”, нікого не залишає байдужим екскурсія до села Моринці, де народився малий Тарас, до села Будище, на краю якого знаходиться маєток пана Енгельгарда, до старого дуба, який ще й досі шелестом своїх віт розповідає про те, як колись юний Шевченко ховав у його дуплі свої малюнки.

Свої перші жорстокі уроки життя отримав Тарас у селі Керелівці (нині Шевченкове), саме тут, у садибі Шевченків, знаходиться літературно-меморіальний музей Т. Г. Шевченка з великою кількістю пам'яток та особистих речей великого українця. Досвідчені працівники музею не лише охоче зустрічають наших юних, допитливих відвідувачів, а й співпрацюють з викладачами коледжу, яких поєднує плідна робота спрямована на виховання нашої молоді справжніми патріотами своєї землі.

Працівники музею є частиною гостями коледжу. Заходи, які проводяться спільно, мають різноманітний характер: конкурс читців поезії Т. Г. Шевченка „Ми чуємо тебе, Кобзарю, крізь століття, і голос твій нам душі окриля...”, тематичні зустрічі: „Повні сил і живої снаги”, „Ми вшануємо пам'ять Шевченка”, круглий стіл „Той куточок землі...”. Вивчаючи творчість великого Кобзаря, студенти самостійно працюють над творчими видами робіт: проводять дослідження, пишуть реферати, готують виступи.

Нещодавно в коледжі відбувся концерт лауреата

Национальної премії ім. Т. Г. Шевченка народного артиста України, кобзаря-лірника Василя Нечепи (див. знімок). У виконанні артиста прозвучали народні думи, пісні Т. Г. Шевченка. Концерт Василя Нечепи не лише пропагував творчість поета, а й сприяв національно-патріотичному вихованню, духовному розвитку підрастаючого покоління.

Потужний заряд національного відродження збережуть наші студенти в своїх серцях. На цій священній Тарасовій землі серед пиших, рясних, щедро наповнених фруктових-медовим ароматом садів, каскадів ставків, обійнятих плакучими вербами, серед ніжного пташиного співу, де навіть повітря пронизане особливою духовною енергетикою, серед минулих і сучасних творців цивілізованої, демократичної держави, дійсно відчуваєш душу і серце України. Відвідайте зі своїми студентами священні для кожного українця місця, де народжуються патріоти, де ви відчуєте себе частиною великої Батьківщини.

Г. ОКИПНЯК,
голова методичної комісії кураторів груп Шевченківського коледжу Уманського НУС.

паркового господарства.

15 грудня 2012 р. на базі Уманського державного педагогічного університету відбувся II тур конкурсу. Від нашого університету у конкурсі брали участь переможці I туру.

В обласному турі II місце виборов Дмитро Горський, студент 11-ї групи.

Також 15 листопада 2012 р. в Уманському національному університеті садівництва відбувся I тур III Міжнародного мовно-літературного конкурсу імені Тараса Шевченка. Наші студенти також брали участь у цьому конкурсі.

15 грудня 2012 р. на базі Уманського державного педагогічного університету відбувся II тур конкурсу.

За результатами перевірки робіт учасників конкурсу визначено: I місце - Катерина Дашкова, студентка 11-ма групи факультету економіки та підприємництва; II місце - Анастасія Осюнько, Ірина Горбенко, студентки 11-т групи інженерно-технологічного факультету.

Вітаємо переможців і бажаємо подальших успіхів у досягненні вершин володіння рідною мовою.

Н. ПОЛІЩУК,
ст. викладач кафедри української та іноземних мов.

АФГАНІСТАН БОЛИТЬ У МОЇЙ ДУШІ

12 лютого 2013 року в актовій залі університету була проведена загальноуніверситетська година мужності «Афганістан болить у моїй душі». Щорічно український народ віддає глибоку пошану всім без винятку солдатам і офіцерам, рядовим і генералам, робітникам і службовцям, яким судилося пройти пекуче горнило бойових дій у демократичній республіці Афганістан та в інших гарячих точках планети.

У цей день на зустріч зі студентами завітали голова об'єднаної спільки воїнів-інтернаціоналістів Уманщини, депутат міської ради, випускник нашого університету О.В. Зайченко, кавалер орденів «Червоної зірки» та «За мужність» III ступеня, наш випускник 1994 року, О.П. Кулібаба. Ми були раді бачити С.В. Боровіцького та П.М. Семченка, діти яких відмінно закінчили наш навчальний заклад.

Оплесками привітав зал полковника запасу, учасника бойових дій у Анголі П.Н. Заярного, співробітників нашого університету С.А. Безрідного, В.І. Однокінного, М.П. Коломіїця.

Десять років тому побачила світ книга «Відлуння афганських гір». Тоді це була перша і єдина книга в Україні. У ній зібрані документальні свідчення, спогади, вірші, пісні. Одна з перших презентацій цієї книги в нашому місті відбулася у 2003 році в цій самій залі. У 2005 році Наукова бібліотека і рада студентського самоврядування провели усний журнал. Про це писала наша газета.

Наче прелюдія до виходу, линує мелодія цієї війни, а потім у повній тиші звучать слова ведучої і автора-розробника сценарію виховного заходу, провідного бібліотекаря Наукової бібліотеки Н.В. Михайлової: «Через кілька днів Православна церква святкує Стрітення господні. З історії нашого народу ми знаємо, якщо син ішов на війну, батько, благословляючи, кропив його стретенською водою і промовляв: «Боже тебе бережи». Та у сучасній історії все було навпаки».

Стретьенє

*у возвращеніє
С бездушної войны*

Кого-то спас Бог

*и везенье,
И гореч земля чужой.*

Ми повинні розуміти трагізм участі в афганській війні радянських людей, бо через Афганістан їх пройшло тільки з України більше

*Пливе, наче вічність,
здобута в бою,
Хвилина мовчання.*

*Натягнуті нерви,
немов тятива,
Пронизує пам'ять
скорбота прощання.*

*І сумно згасає, і тяжко
спливає
Хвилина мовчання...*

160 тисяч. У цій війні загинуло понад 15 тисяч радянських солдат, 53 тисячі було поранено, тисячі потрапили в полон. Ця війна стала усвідомленням того, що гинуло покоління, народжене в 60-х роках.

Про країну, яка завдала нам стільки болю, горя і смутку, розповідали Вікторія Кожухівська (студентка 41-сп групи), Станіслав Білокоць (студент 32-а групи), Максим Запорожець (студент 32-а групи), Олександр Кудрицький (студент 32-а групи), перші вихованці кафедри військової підготовки.

*Була зима і був Афган,
Повзли колони через
Кушчу.*

*А за дувалом дідуга
Затис гвинтівку – брав
на мушку,*

*Йому, старому, все одно,
Хто їх послав сюди
вмирати,*

*І десь чекає сина мати –
Йї стріти сина не дано.*

З хвилюванням слухав зал пісню «Один патрончик на двоих» у виконанні В.А. Цітлішвілі, викладача кафедри військової підготовки.

*Пам'ять крутить старе
кіно,
Нам забути б все це давно!*

Пронизлива мелодія «Білого вальсу» наповнювала зал. Солости ансамблю «ЛюВіНа» мовою танцю розповідають про те, чого ніколи ніхто не підрахує, – наречених, яким не судилося стати на весільній рушник. Все це зумили передати вихованці Н.І. Михалевської.

«На землі Афганістану загинуло 3280 синів України. На рідну Черкащину не повернулося 102 особи. Їх тринадцятеро. Наших загиблих «афганців» – земляків». Цими рядками із книги «Відлуння афганських гір» – розпочали хвилину мовчання студенти 12-сп групи Марія Михайлова та Артур Гуртовенко. Вони зачитували список загиблих і дати їх смерті. На екрані – фотографії Володимира Шевчука, Олексія Хмілья, Олександра Кузьмука, Миколи Руденка, Володимира Шайка, Івана Цвітохи, Олександра Захаревського, Василя Хамка, Володимира Гребенюка, Юрія Татарінова, Андрія Лискіна, Миколи Бондаря, Олександра Воронова. Журавлиним клином вишукували на сцені 13 вихованців кафедри військової підготовки, тримаючи в долонях лампадки.

*Пливе, наче вічність,
здобута в бою,
Хвилина мовчання.*

*Натягнуті нерви,
немов тятива,
Пронизує пам'ять
скорбота прощання.*

*І сумно згасає, і тяжко
спливає
Хвилина мовчання...*

Чим був і залишається Афганістан для учасників зустрічі, цих молодих ще чоловіків, сповнених енергії та сил? Розповіді О.В. Зайченка, О.П. Кулібаби, С.В. Боровіцького, П.М. Семченка були сповнені болем пам'яті про загиблих товаришів, світлою вірою у бойове братерство, адже сьогодні вони стали опорою один для одного і для сімей, які втратили синів, батьків, чоловіків. Заходи з вшанування пам'яті загиблих потрібні насамперед живим, тому змагання на кубок Олександра Захаревського за веселування на байдарках стали всеукраїнськими.

Зайченко О.В. розповів, що завершується робота над другою книгою, яка буде присвячена уродженцям Уманщини, учасникам інших локальних конфліктів.

Сергій Васильович Боровіцький прийшов з гітарою і розповів, як пісні допомагали вижити тоді і жити зараз. Заспівав пісню, з якою пішов на війну, а потім пісню, яку співає разом зі своїми учнями у професійно-технічному ліцеї.

Усі виступаючі підкреслювали безглуздість будь-якої війни і висловлювали побажання, щоб юне покоління боронило, якщо потрібно, свою державу, але ніколи не звідало гіркої непотрібних військових конфліктів на територіях інших держав.

Студентка 41-сп групи Вікторія Кожухівська прочитала власний вірш, присвячений батькові Сергію Кожухівському. Слухаючи виступ Вікторії, всі відчули, що батько багато розповідає їй про юність обпалену війною.

Проректор з науково-педагогічної роботи Іван Іванович Мостов'як висловив подяку нашим гостям і співробітникам, учасникам бойових дій в Афганістані. Побажав міцного здоров'я, миру і злагоди та висловив сподівання на співпрацю спільки воїнів-інтернаціоналістів і кафедри військової підготовки.

Заключним акордом стала пісня «Давай за...» у виконанні чоловічого ансамблю «Краяни» (художній керівник Олександр Бертніков).

Під оплески глядачів вийшли на сцену всі, хто брав участь у проведенні години мужності, організації та проведення якої лягла на плечі тендітної жінки Наталії Василівни Михайлової, яка висловила вдячність адміністрації, профспілковому комітету, Центру культури і виховання за порозуміння і підтримку у проведенні такого потрібного заходу.

Підсилював ефект заходу відео і звуковий супровід, у створенні якого допоміг звукорежисер Анатолій Степанович Шаповаленко. Пліч-о-пліч стояли на сцені три покоління громадян України, і це дає надію, що буде мир і щастя на нашій землі!

В. КРАВЧЕНКО,
викладач кафедри ововівництва, редактор газети.

ФЕЄРІЯ ТАНЦЮ

Уже традиційно творчі колективи Центру культури і виховання нашого університету проводять презентацію своєї роботи і досягнень у відповідному жанрі для першопрокурників. На такій презентації в свій час побувала і я, будучи першопрокурницею. Показ творчих колективів був яскравий і вражаючий.

Мені до душі припав народний ансамбль бального та сучасного танцю "ЛюВіНа". Художній керівник ансамблю Надія Іванівна Михалевська в 1999 році заснувала цей ансамбль і продовжує ним керувати протягом 14-ти років.

Ансамбль постійно бере участь в культурно-мистецьких заходах університету,

міста, району, області, країни. Неодноразово брали участь у Всеукраїнському фестивалі вищих навчальних аграрних закладів "Софіївські зорі", де неодноразово займали призові місця.

На заняттях ансамблю ми навчаємось не лише основам хореографії, але ще багато корисному і потрібному в житті, ознайомлення з музичним матеріалом та робота з ним при створенні різних хореографічних постановок; створення танцювальних етюдів на задану тему, вивчення культури поведінки в цілому і зокрема правил поведінки в танцювальному класі і на сцені, робота над створенням сценічних костюмів для відповідних хореографічних композицій, відвідування концертів провідних професійних колективів і ознайомлення з їх творчою роботою.

В існуючому в даний час репертуарі ансамблю "ЛюВіНа" нараховується більше двадцяти хореографічних композицій форм і жанрів (балетні, сучасні, тематичні, стилізовані українського та інших народів). Авторами і постановниками цих творів є художній керівник Н.І. Михалевська, хореограф В.А. Михалевська, випускники ансамблю Ю. Курельчук (факультет агрономії), О. Зайченко

стажу хореографічної роботи. Вона народжена Знаком ВЦРПС "За досягнення в самодіяльному мистецтві", двома золотими медалями лауреата Всесоюзного огляду самодіяльної художньої творчості, дипломами та грамотами.

У репертуар ансамблю включені кращі роботи студентів, що навчаються в даний час: М. Свища, К. Лаути (інженерно-технологічний факультет), І. Діденка (факультет плодоовочівництва, екології та захисту рослин), Ю. Черевко, М. Погрібно (факультет лісового та садового-паркового господарства).

Надія Іванівна має 34 роки

ва (факультет менеджменту організації), А. Яблочна, О. Корунець (факультет економіки і підприємництва), В. Гарбуз (факультет лісового і садово-паркового господарства).

Засновники: ректорат та колектив Уманського національного університету садівництва Черкаської обл. Реєстраційне свідоцтво ЧС № 396. Виходить двічі на місяць. Друк офсетний. Обсяг — 1 друк. аркуш.

Газета набрана, зверстана і надрукована Уманським комунальним видавничо-поліграфічним підприємством Черкаської обласної ради

м. Умань, вул. Шевченка, 26. Тел. 5-25-28. Зам. №№ 5-8 Тираж 1000.

Ректорати: В. КРАВЧЕНКО, Ж. ЛОЗІНСЬКА. Фотокореспондент В. МАКАРОВ

Тел. 5-44-41

Університетські
Вісті